

Sygn. akt IV CSK 164/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w G.
przy uczestnictwie M. I. i Skarbu Państwa - Starosty A.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowych o treści odpowiadającej
służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. I.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania M. I. wniosła o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 lipca 2015 r. ze względu na jej oczywistą zasadność oraz „budzącą wątpliwości wykładnię art. 520 § 1 - 2 k.p.c. w zakresie ponoszenia kosztów postępowania sądowego o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu”.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawca E. S.A. w G. wniósł o jej odrzucenie bądź odmowę przyjęcia do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów dotyczących kosztów postępowania nie odpowiada przyczynie uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Postanowienie o kosztach postępowania, zawarte w orzeczeniu co do istoty sprawy, ma charakter akcesoryjny i skarga kasacyjna od niego nie przysługuje, w związku z tym podstawa skargi nie może być oparta na zarzucie naruszenia przepisów o kosztach, i konsekwentnie - kwestia dotycząca kosztów nie może samodzielnie uzasadniać przyjęcia skargi do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2002 r., II CZ 22/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz.104, z dnia 19 kwietnia 2012 r., I CSK 548/11, nie publ. i z dnia 20 lipca 2012 r., II CZ 46/12, nie publ.).

Skarżąca nie wykazała także przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Twierdzenia o oczywistej zasadności skargi uczestniczka nie uzasadniła stosowną argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, nie publ.). Uzasadnienie wniosku uczestniczki opartego na tej przesłance polega na powtórzeniu bądź odwołaniu się do uzasadnienia podstaw skargi. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że uzasadnienie wniosku oraz podstaw skargi to dwa niezależne i odrębne jej elementy konstrukcyjne, które pełnią odmienne funkcje, a zatem nie mogą być traktowane zamiennie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Powołanie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie samodzielnie służy jedynie wykazaniu, że skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, nie zaś, że zasadność ta ma oczywisty, a zatem kwalifikowany charakter. W uzasadnieniu wniosku nie został uwzględniony aspekt „oczywistości” zarzucanych naruszeń prawa, która mogłaby ewentualnie prowadzić do stwierdzenia oczywistej zasadności skargi a nawet nie wskazano przepisów, które miały doznać oczywistego naruszenia.

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 w zw. art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.